

At Striden derom føres bittert, er Noget, som nu engang hører sig til hos os, naar saadanne Spørgsmaal debatteres, og det maa man altsaa se bort fra. Men lat en saadan Strid er tilstede, det vidner klart om, at man endnu ikke har fundet en tilfredsstillende Løsning af den Opgave, som skal stilles ved Naturhistorieundervisningen i de lærde Skoler. Jeg tror endog, at en Del af Naturhistorieundervisningen, nemlig Undervisningen i Mineralogi, staar saa langt tilbage, at der neppe undervises deri i mere end een Skole, og jeg har i det Hele Grund til at formode, at det Udbytte, som Disciplene nu medbringe fra de lærde Skoler gennem Naturhistorieundervisningen, ofte er temmelig færvælgigt. Der maa derfor endnu være noget Forkert i denne Undervisning, men at opgive at føre Sagen videre frem, fordi man endnu ikke er kommen til rigtig Klarhed om Maalet, det vilde jeg anse for at være ueheldigt. Det er f. Ex. muligt, at man i forskellige Skoler — det behøvede jo ikke at gøres overalt — i de to øverste Klasser kunde benytte Leiligheden til at give en fyldigere Undervisning i en enkelt Del af Naturhistorie, medens der i de lavere Klasser gives et almindeligt Dverblif. Dette skal jeg imidlertid kun henstille. Muligt er det jo ogsaa, at man kan komme til at beklage sig over Mangel paa de fornødne Lærere. Det vilde i alt Fald ikke være saa besynderligt, om dette blev Tilfældet, thi, som jeg alt har bemærket, er Undervisningen i Naturhistorie jo noget temmelig Nyt i vore Skoler, og den hele Uddannelse til Lærerepladser i de lærde Skoler er hidtil gaaet i en helt anden Retning. Man kan derfor, som sagt, egentlig ikke finde det besynderligt, dersom der endnu findes Mangel paa de nødvendige Lærerekræfter, men, hvis dette er Tilfældet, da vilde de vel nok findes, naar den nye Plan kommer igang, og Behøvet til saadanne Kræfter derved gjør sig gjældende. — Endnu skal jeg tillade mig med nogle Ord at omtale Underændringsforslaget under Nr. 8. Det ærede 1ste Medlem for Kjøbenhavn (Madvig) har dert foreslaaet at optage latinff Stil blandt Examenfagene for den ene Retning. Jeg

tror ikke, at det ærede Medlem selv vil fastholde dette Forslag med stor Styrke — det forekom mig idetmindste at fremgaa af det ærede Medlems egne Ytringer, at dette ikke vilde være Tilfældet —, og jeg antager heller ikke, at Thingets Flertal vilde være tilbøieligt til at gaa ind derpaa. Men ikke desto mindre maa jeg sige, at, naar man ikke vedtager dette Underændringsforslag, men bliver staaende ved § 6, som den i saa Henseende er affattet i Ministerens Ændringsforslag, er der efter min Mening en Mangel ved Examenindretningen. Der vil nemlig da ikke for at kunne blive Student kræves en Evne til at kunne oversætte fra Dansk til noget omhelst andet Sprog. En saadan Prøve vil da slet ikke finde Sted. Deraf vil nu vistnok ikke følge, hvad det ærede Medlem (Tobiesen) før mente, at der saa ikke skulde kunne øves Stil i Skolerne, og at man ikke der skulde kunne fordre Doversættelse fra Dansk til Latin, Tydsk eller Franck osv. Men der er en Forskjel paa at øve noget Saadant i Skolerne og saa at opstille det som et Examenfag. Hvori bestaar da denne Forskjel? Forskjellen bestaar deri, at, naar det opstilles som et Examenfag, saa kræver man, at den, der skal have Ret til at blive Student, har faaet en saa stor sproglig Uddannelse, at han idetmindste i eet fremmed Sprog er istand til at gjengive sine Tanker nogenlunde korrekt. Om man kræver dette eller bliver staaende ved at kræve Evnen til at oversætte, gjør en meget stor Forskjel; den Sprogdannelse, som kræves i det ene Tilfælde, er meget ringere end den, som kræves i det andet Tilfælde. Jeg skal derfor tillade mig at henstille, om det, dersom Underændringsforslaget under Nr. 8 til § 6 ikke vedtages, ikke maatte være rigtigt at tage under Dverveielse til Sagens 3die Behandling — der er jo kun kort Tid til at tale om dette som om alt Andet —, hvorvidt der ikke som Examenfag burde kræves Doversættelse fra Dansk til et fremmed levende Sprog. Jeg antager tvøvrigt ikke, at det efter den hele Plan for Skolernes Indretning vilde kunne være uvisdomt, hvilket Sprog det da maatte blive; det maatte vistnok blive Franck. At den, der i Danmark faar Navn af Stu-